

UCHWAŁA NR XX/170/20
RADY MIEJSKIEJ W MICHAŁOWIE

z dnia 31 lipca 2020 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku skargi Prokuratora Rejonowego w Białymstoku

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2020r. poz. 713) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2004 roku o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019r. poz. 2325, poz. 2070, poz. 2200, poz. 2294) Rada Miejska uchwala, co następuje:

§ 1. Postanawia się przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku skargę Prokuratora Rejonowego w Białymstoku z dnia 29 czerwca 2020r. na uchwałę Nr XV/118/19 Rady Miejskiej w Michałowie z dnia 19.12.2019r. w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia stawki tej opłaty, wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od jej otrzymania.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Michałowa.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Michałowie

Maria Bożena Ancypiuk

Uzasadnienie

Odpowiedź na skargę z dnia 29-06-2020 r. doręczoną w dniu 02-07-2020 r.

Na zasadzie art. 54 §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.) zwana dalej ppsa, niniejszym Rada Miejska w Michałowie przekazuje do tut. Sądu dokumentację związaną z przedmiotową sprawą.

W związku z powyższym organ na zasadzie art. 151 ppsa wnosi o:

- oddalenie skargi w całości
- zasądzenie kosztów postępowania od skarżącego wg norm przepisanych

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem skarżącego, W ocenie organu, przedmiotowa uchwała została podjęta w sposób prawidłowy, w ramach swobodnych i autonomicznych uprawnień przysługujących organowi stanowiącemu jednostki samorządu terytorialnego i w zgodzie z celami ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 z późn. zm.).

Zgodnie z przepisem art. 7 Konstytucji, organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa; Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej, a przepisy Konstytucji stosuje się bezpośrednio, chyba że Konstytucja stanowi inaczej (art. 8). Zasada zawarta w art. 7 Konstytucji jest zasadą praworządności formalnej i legalności co oznacza, że przestrzeganie praw RP jest elementarnym obowiązkiem każdego organu państwa, a organy władzy i administracji mają obowiązek działania na podstawie prawa.

Organ w §2 wskazał wprost, że poprzez gospodarstwo domowe należy rozumieć zespół osób spokrewnionych, spowinowaconych lub niespokrewnionych, które mieszkają razem i wspólnie się utrzymują, zaś jeśli któraś z osób mieszkających razem oddzielnie się utrzymuje, to osoba ta tworzy odrębne gospodarstwo domowe. Natomiast, przepis ustawy tj. art. 6j ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 z późn. zm.) stanowi, że Rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy. Rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty. Racjonalny ustawodawca wprowadzając ten przepis umożliwił jednostkom samorządu terytorialnego w miarę elastyczne ustalenie opłat za gospodarowanie odpadami. Gdyby ten racjonalny ustawodawca miał na celu umożliwić przykładowo różnicowanie stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi wyłącznie w przypadku wyboru jednej z trzech metod określonych w art. 6j ust. 1 ww. ustawy, to w ocenie organu dokonałby tego wprost w przepisie. Przepis art. 6 ust. 2 ww. ustawy stanowi, że w przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, rada gminy może uchwalić jedną stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego, zaś art. 6c ust. 1 stanowi, że Gminy są obowiązane do zorganizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy. Wbrew twierdzeniom skarżącego, dokonane przez organ rozróżnienie gospodarstw domowych nie wskazuje na jego wielkość, ale na ilość osób mieszkających razem. Jak była mowa powyżej, z pojęciem gospodarstwa domowego należy łączyć nieruchomości zamieszkałe, gdyż wynika to z treści art. 6c ust. 1 i 6j ust. 2 ww. ustawy, a to daje możliwość organowi do różnicowania stawek w zależności od liczby mieszkańców nieruchomości. Rozwiązanie przyjęte przez organ mieści się w granicach prawa i stanowi przejaw realizacji zasady samodzielności *gminy, która to jest cechą samorządu terytorialnego*.